Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адмінїстрация и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 13 улиця Жулїньского.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Адмінїстраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 72. Субота 30 Марта (11) Цвѣтня 1891. **Рôкъ I.**

Люде опамятайтесь!

Ще свѣжо въ памяти процесъ вадовицкій, котрый выказавъ ажь надто яскраво, въ якій поганый та мерзенный способъ вызыскували несовѣстнй аґенты нашихъ людей, котрыхъ намавляли, щобы они продавали свою батькôвску землю, покидали рôдный край и выбирали ся не то за границю, але далеко ажь за море, до Америки, шукати собѣ щастя и лѣпшои долѣ. Ще стоить намъ передъ очами розправа судова, котра выказала, якъ тй аґенты устроювали формальну нагôнку на бѣдныхъ людей, котрыхъ позбавили послѣдной опоры, послѣдного кусника землѣ; якъ они держали ихъ въ тайныхъ норахъ, якъ колибь въ арештѣ, не дозволяючи и на свѣтъ Божій подивити ся; якъ они годинниковыми будильниками туманили люде, кажучи имъ, що то телеґрафъ и що они телеґрафують до Америки, та казали собѣ за то добре платити. А нещастнй обманенй люде всему вѣрили и давали все зъ собою робити въ надѣи, що имъ тамъ за моремъ, въ Америцѣ усьмѣхне ся краща доля.

Не богато часу уплынуло вôдъ тои поры а ось проявляесь вже новый рухъ еміґраційный и то въ сторонахъ, де, можна бы сподѣвати ся, найменше причины до того. Инша рѣчь, коли бѣдный гôрнякъ, Лемко, що цѣлый рôкъ жие лишь вôвсянымъ хлѣбомъ та бульбою, выбирае ся до Америки шукати щастя а инша, коли люде покидають рôдну землю и край въ сторонахъ, де и земля добра и не стало ще такъ тѣсно, щобы вже не можна нѣякъ выжити и помѣстити ся. Ото зъ Золочѣвщины надходять вѣсти, що зъ вôдтамъ, зъ мѣсточка Соколôвки, въ повѣтѣ олеськôмъ и зъ села Переволочнои выбрало ся 120 людей въ дорогу за море, до Америки, и то ще куда? — до Бразилїи! Люде тй приѣхали 14 возами до Золочева и стали тамъ въ староствѣ домагати ся выданя пашпортôвъ на выѣздъ за границю и выказали ся, що мають достаточно ґрошей на дорогу; декотрй зъ нихъ мали и 800 зр.

Спытайможь, що ихъ до того спонукало, щобы ѣхати ажь до Бразилїи? Чи вже жили тутъ въ такôй нуждѣ, що имъ вже все одно де бѣдувати, чи тутъ, чи тамъ? Ледви чи такъ; бо коли они могли роздобути собѣ значнѣйшй сумы на дорогу, то чей могли и тутъ якось жити, мали и тутъ якесь майно, котрымъ могли бы були и дальше орудувати. Видко, що ихъ спонукала до того лишь охота полѣпшити собѣ долю и выбирають ся до Америки въ надѣи, що имъ тамъ буде лѣпше. Спытайможь зъ вôдки набрали они того переконаня? Чи хто зъ помѣжь нихъ бувъ вже въ Бразилїи и тамъ розбогатѣвъ та й ихъ до того заохотивъ? Анѣ слѣду о тôмъ нема. Але за то стало звѣстно, що по Золочѣвщинѣ увивають ся якйсь аґенты, котрй людей намавляють, щобы выбирали ся до Америки, бо имъ тамъ буде лѣпше. Що тй аґенты мають въ тôмъ свôй интересъ, се рѣчь бôльше якъ певна. Коли якому господареви ґрунтовому захоче ся конче ѣхати до Америки, то вôнъ стараесь конче продати свôй ґрунтъ хочь бы и нише вартости, щобы лишь грошей роздобути а такій аґентъ лишь на то чекае, бо вôнъ знае вартôсть ґрунту въ теперѣшныхъ часахъ а знае такожь, що и тй грошѣ, якй заплатить, поволи своѣй жертвѣ вôдбере. А хочь бы самъ аґентъ и не купувавъ, то вôнъ певно мае спôльника, котрый ему такожь дае заробокъ.

Бѣдный, темный нарôдъ вѣрить всѣмъ и всему, а коли ще видить, що дехто навѣть богатѣйшій, якъ н. пр. мѣщанинъ Москалевскій зъ Соколôвки, продае ґрунтъ и выбирае ся до Америки, то вже думае, що тамъ таки въ самôй рѣчи мусить дуже добре бути; тамъ въ Бразилїи, то золото таки десь по земли валяе ся, а грошей тамъ якъ половы! Тамъ десь земля сама зъ себе всяке добро родить, а чоловѣкъ не потребуе вже богато трудити ся, лишь брати все готове. А хочь може и есть яка робота, то чей не така тяжка, якъ у насъ.

Люде опамятайтесь! Не вѣрте нѣякимъ намовамъ тыхъ безсовѣстныхъ, що васъ намовляють и обѣцюють вамъ золотй горы за моремъ, а то лишь для того, щобы хтось дру-

---

Задля святои землѣ.

Стежка передъ хатою.

(Повѣсть Севера.)

I.

Бѣле сонце сыпало жарою на землю, все утѣкало передъ нимъ; вѣтеръ сховавъ ся у лѣсѣ и тамъ, мовь ручай, шелестѣвъ, порушуючи боязько листемъ лѣщины. Довкола було пусто, нѣкого на божôмъ свѣтѣ, жадного сотворѣня на ланѣ, люде по хатахъ, пташня потулилась въ галузю деревъ. Здавалось, що свѣтъ купае ся въ сонѣчнôмъ огни, та лишь кинь жменю запаленои соломы а увесь займе ся.

Саме при широкôмъ шляху, вызирали зъ поза плота на высокихъ, зеленыхъ бадылахъ въ помѣжь хворосту, мальвы и червонй маки, за ними здвигалась хата, облѣплена глиною, пôдпôдсаджувана пôдпорами, щобы ся на бôкъ до сну не склонила.

— Спати старôй захотѣло ся — казали дѣвчата Ганцѣ.

— Достоить, поки не вôддамъ ся — вôдказувала гордо дѣвчина.

— А щожь буде зъ Кубоскою?

— Та що? вôзьму еи до себе!

— То ты за богача гадаешь?

— Абы-сьте знали. Менѣ уже доста бѣда надоѣла.

Дѣвчата крутили головами; Ганка була сирота, а не мала хочь бы чимъ и палець овинути.

— Але маю вроду та розумъ; приманю, кого сама схочу, хочь бы вôйтового сына — кôнчила дѣвчина въ гадцѣ.

— Ганко, то ты хиба хочешь ити за Матѣя, богачь та й статочный. Сѣмдесятый нагнувъ уже й спину.

Дѣвчина взялась за пôдбоки, та розсмѣялась звучнымъ, мôцнымъ и рѣзкимъ голосомъ ровесницямъ въ очи. Въ еи голосѣ знати було насмѣшки и гордôсть, але и енерґію.

— За кого выйду, побачите, але тогдѣ лишь роты порозззявлюете вôдъ уха до уха.

Дѣвчата такожь вôдповѣли веселымъ смѣхомъ.

— Потѣха зъ неи — казали — лишень въ головѣ щось поперевертало

Потѣшна дѣвчина, зъ переверненою головою, сама одна, якъ окомъ засягнешь, ишла вôдъ лѣса по розпаленой земли, тримаючи въ однôй руцѣ чоботы, а въ другôй завязану на рамени хустку. Синій корсетъ, бѣла сорочка и спôдниця въ рожевй квѣты, вôдбивали яскраво вôдъ зеленои травы. Еи гнучка стать купалась въ золотѣ и въ морю зеленѣ. Голову прикрыла бѣлою хустиною, розпиняла корсетъ, розвязала и стяжку вôдъ сорочки. Бѣле тѣло любовалось поцѣлуями сонѣчныхъ лучѣвъ. Вѣтеръ, що повстававъ вôдъ еи бѣгу, холодивъ и паливъ заразомъ, а спекота отуманювала. Зъ зеленого оболоня выйшла на гостинець.

Камѣнчики и пѣсокъ, розпаленй вôдъ сонця, пекли еи нôги, вôддыхъ стававъ щоразъ меншій, лице паленѣло що-разъ дужче, пôтъ краплями выступавъ на чоло.

Побачила изъ-за чорного плота, бадыла мальвъ и червонй маки, нетерплячка стала еи попыхати, она пустилась бѣгцемъ.

Перебѣгла черезъ кладку, просунулась попôдъ плôтъ и вкôнци впала до хаты. Кинула чоботы, стягнула хустку зъ головы, поставила легко клуночокъ на столѣ, и зъ немочи присѣла на лаву.

— Ты вже тутъ? Не лѣпше було перележати де въ лѣсѣ отсю спекоту?

— Пити! пити дайте, бо згину! — промовила дѣвчина.

Жѣнка побѣгла до коморы, вынесла горнець маслянки и подала Гануси.

— Ай божь то гонишь, мовь навѣжена, та ще якъ разъ тогдѣ, коли мовь щирымъ огнемъ сыпле зъ неба.

Жѣнка пôддержувала горнець, дѣвчина пила. По хвили перестала, вдыхаючи глубоко повѣтре.

— Вже лекше стало, — шепнула, — я вже гадала, що згину. Охъ, Боже, Боже, що за спекота....

Жѣнка поставила горнець на столѣ, та дрожачими зъ цѣкавости руками стала розвязувати клуночокъ.

гій засѣвъ на вашôмъ ґрунтѣ! Всюды добре де насъ нема. Хибажь думаете, що въ Америцѣ, въ Бразиліи дѣйстно такъ дуже добре. Тяжка тамъ жде робота тыхъ, що туды выбираютъ ся; сто разôвъ тяжша, якъ тутъ дома. Нужда тамъ така страшенна, якои собѣ годѣ подумати. Були вже такі нерозважнѣ, що пустились туды, а вôдтакъ гôрко нарѣкали и щасливі були, коли ще мали до чого назадъ вернути до краю. Вже тôлько написались ґазеты о тыхъ выѣздахъ до Америки остерѣгаючи людей, але видко якось нѣчого не помагає, бо все знаходять ся ще легковѣрнѣ. Чи думаете, що то комусь щось зъ того прийде, коли вôнъ каже вамъ: не ѣдьте, бо тамъ жде васъ страшна нужда! Чи вôнъ вамъ завидує щастя? Нѣ, певно нѣ! Тожь послухайте и сего нашого голосу, та не давайтесь баламутити нѣкому и не позбувайтесь своеи батьковщины, не кидайте рôдного краю, а памятайте, що всюды добре, а дома таки найлѣпше!

Рада державна.

Вчера вôдбуло ся отворенє Рады державнои, майже рôвночасно обохъ палатъ, палаты пословъ и палаты пановъ. Вже передъ отворенємъ засѣданя представляла палата пословъ видъ дуже оживленый. Старші послы засѣли свои давнѣ мѣсця; Молодо-Чехи побôчь Поляковъ заняли давнѣ мѣсця Старо-Чеховъ. Передъ годиною одинацятою увôйшовъ ґр. Таффе зô всѣми міністрами, и повитавъ д-ра Смольку, котрый стоявъ середь инишихъ пословъ польскихъ. Зъ ударомъ годины одинацятои завôзвавъ ґр. Таффе д-ра Смольку, щобы той, яко найстаршій вѣкомъ зъ пословъ, обиявъ президентуру ажь до выбору сталого президента. По зложеню приреченя посольского, повитаный грôмкими оплесками, якими цѣла палата дала доказъ свого признаня тôльколѣтному президентови, занявъ д-ръ Смолька своє мѣсце. Опôсля складали послы свои приреченя посольскі. Вôдтакъ повѣдомлено палату, що Цѣсарь въ недѣлю торжественно отворить Раду державну. Ажь по тôмъ отвореню наступить веріфікація мандатôвъ, а до того часу маютъ всѣ члены палаты брати участь въ засѣданяхъ.

О годинѣ 12 отворивъ гр. Таафе Палату панôвъ и представивъ ґр. Траутмансдорфа, яко наново именованого президента. И тутъ зложили члены палаты свои приреченя.

Клюбъ Штайнвендера принявъ назву: „нѣмецка партія народна." Передовцѣ клюбу хотѣли конче переперти принятє антісемітôвъ въ складъ клюбу, але тому оперлись старші члены. Остаточно полагоджено справу такъ, що утворено новый рôдъ членôвъ, зъ голосомъ дорадчимъ, но безъ права голосованя. Яко першого такого гостя принято антисеміта, пос. Кайзера. Клюбъ сей заявивъ свою готовôсть, поступати у всѣхъ справахъ народныхъ и політичныхъ згôдно зô сполученою лѣвицею.

Коло польске оголосило комунікатъ, въ котрôмъ подає до вѣдомости, що оно похвалює поступованє свого предсѣдателя Яворского на конференціи, на котрôй вела ся нарада надъ утворенємъ бôльшости, и постановляє що слѣдує: Коло польске, вѣрне автономічнымъ засадамъ, займе въ оборонѣ правъ національныхъ и економічныхъ интересôвъ краю та въ поступованю парляментарнôмъ поки що становище свобôдной руки. Коло высказує охоту въ поодинокихъ случаяхъ шукати порозумѣня зъ прочими партіями.

Зъ прочихъ клюбôвъ уконституовавъ ся ще клюбъ лібералного центра задержуючи давнѣ засады. Послы зъ Истріи взяли участь въ нарадѣ сего клюбу поки що лишь яко гостѣ. Предсѣдателемъ выбрано ґр. Франца Короніні'ого, а его заступникомъ ґр. Адольфа Дубского.

Тѣ ґрупы давнои правицѣ, котрѣ въ засадѣ постановили сполучити ся пôдъ проводомъ ґр. Гогенварта, приняли нинѣ назву: „клюбъ консервативныхъ". Уконституованє сего клюбу наступить въ понедѣлокъ.

Переглядъ політичный.

Урядова ґазета вѣденьска подає законъ въ справѣ розширеня закона зъ дня 27 цвѣтня 1887 о заосмотреню вдôвъ и сирôтъ по официрахъ и рядовихъ арміи и маринарки военнои, на вдовы и сироты по официрахъ и рядовыхъ краєвои обороны и ополченя.

Маґістратъ мѣста Вѣдня предвиджує очевидно якійсь страйкъ челяди пекарскои на великій розмѣры, коли вже заключивъ зъ позамѣсцевыми пекарями умову на доставу хлѣба на случай потребы. Такъ само порозумѣвъ ся маґістратъ зъ интендантурою войсковою въ тôмъ напрямѣ, щобы она на случай потребы вôддала свои пекарнѣ и своихъ пекарѣвъ до розпорядимости маґістрату. Правительство выдало такожь розказъ всѣмъ управителямъ своихъ заведень, щобы они пôдъ нѣякимъ условіємъ не дозволяли робôтникамъ своимъ святкувати день 1 мая.

Вôдъ якогось часу почали анґлійскі ґазеты помѣщати якись непокоячі вѣсти о теперѣшнôй ситуации політичнôй, а кôлька днѣвъ тому назадъ, подавъ *Pester Lloyd* таку вѣсть зъ Берлина: „Въ кругахъ, котрі уважаютъ ся загально за добре поинформованѣ, настало мнѣнє, що межинародна ситуація прибирає чимъ разъ поважнѣйшій видъ". Противъ тыхъ вѣстей выступила заразъ *Nordd. Allg. Ztg.* и стала доказувати, що ситуація не єсть такъ грôзна. Рухъ войска въ России — каже она — не значить нѣчого, бо Россія переводить якъ разъ у себе мобілізацію. Россія не могла бы теперь навѣть выступити до якоись поважнѣйшои акціи, бо не перевела ще мобілізаціи, а пѣхота не має ще навѣть скорострѣльныхъ карабінôвъ. Спôръ американсько-россійскій такожь такъ якъ бы вже залагодженый; конфліктъ межи Анґлією а Францією въ справѣ новофунляндскôй належить властиво до внутрѣшныхъ справъ Анґліи — отже не ма нѣгде нѣякои причины до занепокоєня. Трохи инакше глядить на сю справу *Nat. Ztg.* Она каже, що партіи въ России и Франціи, котрі пруть до вôйны суть дуже сильнѣ, маютъ великій вплывъ и уважаютъ теперѣшну пору за найвôдповѣднѣйшу до вôйны.

Якъ доносить римскій кореспондентъ до *Germani-и*, переговоры мѣжь Ватиканомъ а правительствомъ нѣмецкимъ въ справѣ обсадженя архієпископства познаньского ведуть ся дальше. Кореспондентъ *Germani-и* додає, що новый міністеръ вѣроисповѣданъ зумѣє дуже скоро порозумѣти ся зъ Ватиканомъ, и що новый архієпископъ буде преконізованый вже на найблизшôмъ папскôмъ консисторѣ, котрый вôдбуде ся при кôнци мая або на початку червня.

N. L. Corr. завѣряє, що выбôръ кн. Бісмарка до парляменту єсть запевненый. Въ дни своихъ уродинъ, 1 цвѣтня заявивъ Бісмаркъ своимъ гостямъ, що мандатъ прийме, но буде являтись въ парляментѣ лишь тогды, коли буде йти о справы найважнѣйшѣ, якъ н. пр. о австро-нѣмецку угоду торговельну.

Посломъ румуньскимъ у Вѣдни, въ мѣсце п. Вакареска, котрый просивъ о звôльненє его зъ урядованя, має бути именованый дотеперѣшный посолъ въ Бѣлградѣ, п. Розетті-Солеску. Ходять однакъ слухи, що король не

— Матусенько моя, лишень осторожно — просила дѣвчина, дивлячись на дрожачі руки жѣнки.

Зъ по-за бѣлого платка показавъ ся жовтавый папѣръ. Роздертый легенько, вôдслонивъ двѣ малі ґірлянды, а зъ помѣжь зеленыхъ листочкôвъ вызирали червонѣ склянні вишнѣ.

Глухій окликъ подиву розôйшовсь по хатѣ, выкликуючи усмѣшку победы на спеченій уста дѣвчины.

— Бôй ся Бога, Ганко, та де ты се купила? Якъ село селомъ, то ще такои красы нѣхто не видавъ — и кажучи се приложила одну сухоквѣтку до темного волося Ганусѣ. — А то разъ яло ся!

Выбирала я зъ годину — говорила дѣвчина — а выбрати анѣ суди Боже! Ажь жидôвка, якъ побачила, що нѣчого зô мною не вдѣє, но — каже — то я вже теперь щось *файнъ* покажу — и показала отсѣ вишеньки.

— И якъ ними не зведешь зъ розуму, кого сама схочешь, то най я пропаду. Тôлько тямь *си*: хлопъ тогдѣ лишь чемный, коли просить.

Дѣвчина потрясла головою и зробила міну, враджуючу гордôсть и самопевнôсть, немовъ бы сказати хотѣла: — Не учѣть вы мене розуму, маю я свого досить.

— А теперь, моя Ганко, знаешь, що я тобѣ скажу: иди до коморы та переспи ся; ты червона мовъ буракъ. До заходъ-сонечка я тебе пробуджу, обмыешь ся кваснымъ молокомъ, заплету ти косы, сухоцвѣтами волося заквѣтчаю, возьмешь нову спôдницю и пôйдемо.

Погладила єи по лици, завела до коморы, уклала на постѣль, веретою накрыла и вернула до хаты.

— Абы ты лише розумъ мала — повтаряла зъ тиха, забираючи ся до скобленя бульбы.

— Притулила я сироту, выхухала, выгодувала зъ дитины, выйшла чудо-дѣвка. За тѣ клопоты рада бы я мати бодай теплый кутокъ и ложку стравы на старôсть.

Кубоска, котру цѣле село звало „кумцею", газдынѣ и дѣвчата, господарѣ и паробки, кумовала кождому, хто лише хотѣвъ.

Сватала паробкôвъ, дѣвчатамъ шукала и на четвертôмъ селѣ хлопцѣвъ, верховодила на хрестинахъ, безъ неи и весѣлє не обôйшло ся, та хочь за хатою мала шѣсть загôнцѣвъ поля, а на заробôтки ходила лише на веснѣ и въ жнива, не зазнавала передновинку.

Сонце скотило ся по-за лѣсъ, червоне свѣтло лучѣвъ, продираючись крôзъ галузя озолочувало дорогу та порозставлюванѣ поздовжь єи боковъ липы. Вôкна и дверѣ почали отвиратись, зъ хатъ повыходили люде, стало гамôрно та весело. И хочь весна кôнчилась, Зеленѣ свята минули, въ селѣ не було передновинку. Звисаючі надъ цимбрынами журавлѣ почали скрипѣти, переливана зъ ведеръ у корыта вода булькотѣла, дѣвчата спѣвали на взаводы. Здавало ся якось, що той шматъ землѣ, вôдтятый вôдъ свѣта лѣсами и рѣкою, вôддыхавъ радостію, а живучі на нѣмъ люде були щасливі и вдоволенѣ своєю судьбою.

На шляху показала ся музика. По передъ неи бѣгли дѣти, въ серединѣ ишли паробки чвôрками. Они єи спровадили. Се видко було по ихъ зухвалыхъ поставахъ, вызываючихъ поглядахъ и усмѣхахъ тріюмфу. Дѣвчата купками позирали цѣкаво зъ по-за плотôвъ на паробкôвъ смирно и зъ поважанємъ. Паробки курили папѣросы а се додавало бôльшои принады.

Музики заграли, серце затьохкало, босі ноги мимоволѣ затупкали пôдъ тактъ. Паробки и музика розплинулись въ тѣни липъ и сумерку вечернôмъ, лишь вôдгомôнъ басовъ, мовъ гудьба комахъ, долѣтавъ зъ далека.

На лавѣ, за столомъ сидѣла Гануся, обмыта кваснымъ молокомъ и вдивляла ся въ мале, облѣплене паперомъ зеркальце. За нею стояла Кубоска, сплѣтаючи зъ єи волося двѣ косы.

— Моя кумцю, лише борзенько — просила, дрожачи зъ нетерплячки.

— А чого спѣшити ся — дорѣкала кумця — чого? Най ся добре розгуляютъ, а тогдѣ ты покажешь ся. Паробкамъ слѣпаки повылазять на верхъ, дѣвки будуть злити ся, газдынѣ станутъ муркотѣти, але ихъ муркотанє геть басы заглушать. Треба мати розумъ моя дитино. Сирôтка ты, то и лишь розумомъ щось вдѣєшь на свѣтѣ.

(Дальше буде.)

принявъ димисіи п. Вакареска. Причиною, для котрои посолъ сей подавъ ся до димисіи, була зневага, якои дôзнавъ сынъ єго, на балю у нѣмецкого амбасадора у Вѣдни.

Показуеся, що король Менеликъ не зъ власной охоты зôрвавъ зносины зъ Италїею. Вернувшій зъ подорожи по Африцѣ д-ръ Нерраціні оповѣдає, що недовѣріє до Италіи выкликавъ въ Менелику якійсь священникъ, що належавъ до шоаньского посольства, котре минувшого року перебувало у него. Священикъ той дôстававъ зъ третои руки грошѣ и мавъ поручене представити Менеликови, яка грозить Менеликови небезпечнôсть зъ опѣки Италіи, котра хоче скинути єго зъ престола. Менеликъ впрочôмъ мае жалувати свого кроку и старае навязати знову вôдносины зъ Италїею.

Новинки.

— **Именованя**. Є. Ексц. п. Намѣстникъ именувавъ лѣкаря повѣтового II клясы, д-ра Адама Скибицкого, лѣкаремъ I клясы; асистента санітарного, д-ра Викентія Ґловиньского, лѣкаремъ повѣтовымъ II клясы; д-ра Іосифа Шайну, лѣкаря мѣского въ Римановѣ асистентомъ санітарнымъ. — Судъ краєвый высшій въ Краковѣ именувавъ канцелістами судôвъ повѣтовыхъ: Ивана Рыбарского для Глогова; Антонія Надрагу для Фриштака Емилія Кароля Вархаловского для Низька.

— **Перенесеня**. Є. Ексц. п. Намѣстникъ перенѣсъ лѣкарѣвъ повѣтовыхъ: д-ра Густава Бєлянского, зъ Ланцута до Бохнѣ, и д-ра Казимира Пшетоцкого, зъ Городенки до Намѣстництва; дальше асистентôвъ санітарныхъ: д-ра Едварда Витковского въ Живця до Ланцута, а д-ра Филипа Шмідта, зъ Намѣстницва до Городенки, и привначивъ новоименованого асистента санітарного, д-ра Іосифа Шайну до староства въ Живци.

— **Краєва Рада здоровля** освѣдчила ся за отворенємъ аптики въ Балигородѣ, мѣсточку повѣта лѣського.

— **Въ честь XXX-ыхъ роковинъ смерти Тараса Шевченка** устроюють руско-народнѣ товариства у Львовѣ: „Просвѣта“, „Товариство им. Шевченка“, „Руска Бесѣда“, Руске Товариство Педаґоґічне“, „Народна Рада“, товариство ремѣсникôвъ „Зоря“ и „Львôвскій Боянъ“ въ великой сали „Народного Дому“ дня 2 (14 н. ст.) цвѣтня с. р. вечерницѣ въ слѣдуючою програмою: 1. Промова — выголосить д-ръ Кость Левицкій. 2. Вахнянина „Молитва“, хоръ мѣшаный — выконають зъ супроводомъ фортепяну члены товариства „Львôвскій Боянъ“. 3. Лисенка Полонесъ — выконає на фортепянѣ панѣ Олеся зъ Бажаньскихъ Озаркевичева. 4. Шевченка „Лебединъ“, декламація — выголосить панна Теофіля Огоновска. 5. Вахнянина „Купало“, сольо сопранове — вôдспѣває зъ супроводомъ фортепяну панѣ Волощакова 6. Лисенка „Гусъ“, слова Тараса Шевченка, хоръ мужескій — выконають въ супроводомъ фортепяну члены товариства „Львôвскій Боянъ“. 7. Лисенка „Рôздвяна нôчь“, терцетъ — выконають панѣ Волощакова, панѣ Шухевичева и п. Шиманьскій. 8. Шевченка „Посланіє“ декламація — выголосить п. Несторъ Яворскій. 9. Вербицкого „Завѣщанє“, слова Тараса Шевченка — выконає хоръ товариства „Львôвскій Боянъ“. — Початокъ о годинѣ 7 вечеромъ. Цѣны мѣсцъ: крѣсло въ перших рядахъ 1 зр., крѣсло въ дальшихъ рядахъ 60 кр., вступъ на салю 25 кр. Білєтôвъ достати можна въ канцеляріи тов. „Просвѣта“ при ул. Вôрменьской ч. 27., а въ день вечерниць при вступѣ до салѣ.

— **Рада мѣста Тернополя** ухвалила на внесенє радного п. Погорецкого основати на передмѣстю „Гаѣ велики“ школу етатову на разѣ однокласову и на внесенє радного п. Матвѣя Вацика ухвалено, що въ школѣ тôй буде языкъ выкладовый рускій.

— **При льосованю приданыхъ** зъ фундацій бл. п. Максиміляна и Франца Сѣмяновскихъ, для бѣдныхъ а моральныхъ дѣвчатъ, выграли придане по 290 зр.: Людвика Кундацка, Антонина Левицка и Катарина Фляковичь.

— **Коло Жеґестова** появились вовки и въ бѣлый день нападають на людей. Одного селянина, що ишовъ рано о 9-ôй годинѣ до Жеґестова провожали три вовки ажь до самого села. Селянинъ, Семенъ Павликъ изъ Зубрика скинувши гнôй зъ воза на поли недалеко хатъ, мусѣвъ утѣкати зъ бичками, бо вовки не давали єму спокою, прийшли за нимъ ажь межи хаты и взяли въ єго сусѣда пôдсвинка въ цѣнѣ 18 зр. Въ такій спосôбъ пропало въ самôмъ Зубрику, числячôмъ всего-на-всего 50 хатъ, 10 штукъ худобы.

— **Зъ салѣ судовои**. Передъ трибуналомъ судьѣвъ присяжныхъ стававъ вчера жидъ Романъ, зъ фаху музика и ганделесъ, обжалованый о злочинъ обманьства на 400 зр. Рѣчь цѣла була переведена досить спрытно. До Ходорова приѣхавъ бувъ якійсь жидокъ россійскій, а представивши ся шинкареви Фехтерови яко ґеольоґъ, запоручивъ єму, що ґрунта ходорôвскій мѣстять въ собѣ величезнѣ богацтва, и що легенько можна буде зробити добрый „ґешефтъ“. Шинкарь повѣривъ и давъ ся стягнути до Львова. Тутъ познакомивъ єго ґеольоґъ зъ инжиніромъ Романомъ. На жаданє того послѣдного шинкарь вложивъ власныхъ 400 зр. яко кавцію въ подвôйну куверту, котру инжиніръ запечатавъ власною рукою и вôддавъ шинкареви. Той спокôйный, що мае при собѣ своихъ 400 зр. вôдъѣхавъ до Ходорова, де за два днѣ мавъ прибути нанъ инжиніръ. Колижь минуло кôлька днѣвъ, а анѣ инжиніръ, анѣ ґеольоґъ не приѣзджали, отворивъ шинкарь куверту и знайшовъ въ нѣй — чистый папѣръ въ серединѣ. Поліція выкрыла, що въ пана инжинѣра забавивъ ся загаданый музика ганделесъ Романъ, а трибуналъ засудивъ єго на пять лѣтъ тяжкои вязницѣ.

— **Въ приступѣ божевôльности** убивъ власну жѣнку и двохъ малолѣтныхъ сынôвъ, якійсь Пенцінґеръ въ Будапештѣ. Вже въ лютôмъ можь було добачити у него слѣды помѣшаня, пôдчасъ котрого бивъ жѣнку и дѣти. Недавно тому вечеромъ крики, выходячи зъ помешканя Пенцінґера, спонукали сусѣдôвъ до призваня поліціи. Колижь тота вываливши дверѣ увôйшла до середины, представивъ ся ѣй страшный видъ. На поровѣ стоявъ Пенцінґеръ окровавленый, зъ страшною раною на головѣ. Поліція приступала, а Пенцінґеръ закликавъ: „Не бôйте ся! ходѣть лишень, жде васъ хорошій видъ!“ И дѣйстно видъ бувъ страшный. Въ кухни и комнатѣ стѣны и помôстъ були покрытѣ кровью. Коло дверей ведучихъ до кухнѣ, лежало тѣло старшого сына, покрыте ранами, зъ розбитою головою, На серединѣ лежала жѣнка Пенцінґера, страшно поранена, другій сынъ лежавъ зъ порубаною головою на лôжку.

Всячина.

— **Цѣкавый закладъ**. Въ Женевѣ заложилось було кôлькохъ людей, чи могли бы всѣ люде, кôлько ихъ єсть на свѣтѣ, помѣститись на озерѣ Женевскôмъ въ Швайцаріи, коли-бы оно н. пр. замерзло, а всѣ поуставлялись на нѣмъ такъ, щобы держались за руки? Зъ разу здавалось, що то рѣчь неможлива, щобы межи швайцарскими, а италіяньскими берегами сего озера могли помѣстити ся всѣ люде цѣлои землѣ. А однакожь то рѣчь можлива. Се озеро мае 573 квадратовыхъ кільометрôвъ поверхности, значить ся 573 міліонôвъ квадратовыхъ метрôвъ. Колижь порахуемо на оденъ квадратовый метръ по три особы, то выйде зъ того оденъ міліярдъ и 719 міліонôвъ людей, котрѣ бы на тôмъ озерѣ могли побôчь себе станути. Цѣла же земля мае после найновѣйшого обчисленя міліярдъ и 491,945.266 людей. Видко зъ того, що ще дуже далеко до того, щобы земля переповнила ся людьми, коли теперь всѣ люде могли бы помѣстити ся на такъ малеҥкôмъ мѣсци.

† Посмертнѣ вѣсти.

О. Іосифъ Коморовскій, парохъ въ Берсовици великой, бувшій деканъ тернопôльскій и титулярный совѣтникъ митроп. Консисторіи, упокоивъ ся дня 9 марта. Покôйникъ бувъ примѣрнымъ священникомъ, дбаючимъ о хвалу Божу, а на нивѣ народной займавъ ся тихимъ трудомъ. Вôнъ лишивъ по собѣ „Рускій Словарь“, котрый знаходить ся въ бібліотецѣ „Народного Дому“ въ рукописи, зъ котрого наши писателѣ при укладаню словарѣвъ, неразъ користали. Покôйникъ трудивъ ся такъ богато надъ духовымъ и матеріяльнымъ пôдвигненємъ своихъ парохіянъ, и єго то заходами и трудами стала въ єго громадѣ читальня, шпихлѣръ громадскій и каса задаткова. Вѣчна єму память!

Господарство, промыслъ и торговля.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

Львôвъ: пшениця 8·50 до 9·—, жито 6·— до 6·70; ячмѣнь 6·— до 6.75; овесъ 6·— до 7·—; рѣпакъ 11·50 до 12·—; горохъ 6·20 до 9·75; выка —.— до —.—; льнянка —.— до —.—; конюшина червона 42·— до 52·—; бѣла —.— до —.— зр. шведска —.— до —.—; Хмѣль —.— до —.— зр. за 50 кільо мѣсце Львôвъ. Оковита готова за 10.000 літрôвъ —.— до —.— мѣсце Львôвъ.

Тернопôль: пшениця 8·35 до 8·75; жито 5·90 до 6.45; ячмѣнь 5.25 до 7.—; овесъ 5·80 до 6.70; горохъ 6·— до 9·—; выка —.— до —.—; рѣпакъ 11·— до 11·75; льнянка —.— до —.—; конюшина червона 42·— до 52·— бѣла —·— до —·— шведска —.— до —.—

Послѣднѣ вѣсти.

Найблизше засѣданє палаты послôвъ вôдбуде ся въ понедѣлокъ. Рускѣ послы заняли мѣсця заразъ коло послôвъ польскихъ. Провізоричнымъ секретаремъ президіи палаты выбрано мѣжь иншими пос. Охримовича. Зъ буковиньскихъ послôвъ складавъ д-ръ Волянъ приреченє посольске по руски.

Телеґрамы.

Вѣдень 10 цвѣтня. Тутешна палата торговельна ухвалила одноголосно выслати петицію до міністерства торговлѣ, въ котрôй высказує ся противъ проектованого вôдступленя австрійскои пароходнои плавбы на долѣшнôмъ Дунаю почавши вôдъ Ґалапа ажь на Чорне море и до Одессы та Батума россійскому пароходному товариству кн. Ґаґарина. Палата торговельна жадає, щобы зô взглядôвъ торговельныхъ и политичныхъ задержати сѣ лініи при австрійскôмъ товариствѣ якъ доси, взглядно давати субвенцію державну.

Лондонъ 10 цвѣтня. Бюро Райтера доносить, зъ Сімлѣ, що Квінтона и єго товаришѣвъ Маніпуры дѣйстно убили. Проводирь ворохобникôвъ написавъ письмо до віцекороля, въ котрôмъ каже, що Маніпуры длятого убили Квінтона, бо Англійцѣ поубивали маніпурскихъ воякôвъ, напали на палату ихъ короля и зневажили ихъ святинѣ.

Берлинъ 10 цвѣтня. Урядова ґазета доказує, що вѣсть берлиньского кореспондента, подана до *Hamb. Nachr.*, будьто бы межи канцлеромъ Капрівімъ а Віндгорстомъ вели ся коли небудь якѣсь переговоры въ справѣ вôдданя вельфского фонду, єсть зовсѣмъ выдумана.

Бѣлградъ 10 цвѣтня. Сподѣванє на нинѣ закрытє сербскои скупштины наступить сими днями. На жаданє болгарского правительства вôдбула ся тутъ ревізія у сербского еміґранта Ризова, але не выказала нѣчого.

Брукселя 10 цвѣтня. Центральна секція палаты послôвъ приняла одноголосно за пôдставу до права выбору вѣкъ 25 лѣтъ и установила, що тѣ, котрѣ хотять мати право выбору, мусять платити що найменше 10 франкôвъ податку.

Сімля 10 цвѣтня. Маніпуры напали на вôддѣлъ англійского войска пôдъ проводомъ ґен. Ґранта, але по тригодинной борбѣ Англійцѣ прогнали ихъ зъ великими стратами. Въ борбѣ погибли три маніпурскѣ проводирѣ. Маніпуры заявили, що они признають верховну власть Англійцѣвъ хиба тогды, коли они край ихъ заберуть.

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій

ИНСЕРАТЫ до „Народнои Часописи“ просимо пересылати до конторы пана **ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО** у Львовѣ, ул. Валова ч. 14. Цѣна стиха въ одноразовôмъ инсератѣ стоитъ 7 кр., при бôльше разовôмъ помѣщеню 6 кр. ôдъ стиха петитового. Пп. Купцѣ и Промышленники, котрй частѣйше будутъ свои оповѣщеня умѣщати, одержуютъ ôдповѣдный рабатъ.

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафльегиленя, остроти кровы, недокревности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный диси тильованый. До набитя въ бутелькахъ по 60 и 80 кр.

COGNAC

курацíйный

правдивый французскій

перворядной фирмы Ришеръ по цѣнѣ 3.50 до 7 зр. за фляшку — высылає за послѣплатою

Льеопольдъ Лѣтыньскій,

Львôвъ, ул. Валова 14.

Нова, занимаюча и весела для старыхъ и молодыхъ єсть моя по разъ першій выставлена забавка пôдъ назвою:

Борба

двохъ найсильнѣйшихъ мужѣвъ въ свѣтѣ,

(въ зменшеню)

Двохъ силачôвъ, зъ папѣрянои масы и найлѣпшй въ паперѣ вытисненй, борютъ ся зъ собою такъ удатно, що годѣ о веселѣйшôмъ резвеселеню и погадати. Ся забавка легка и тревала, котру и найменьша дутина може безъ поученя пустити въ движенє — зôстала всюда радо принята и на выставахъ медалями нагороджена.

Спродажъ: Краковска улиця ч. 22.

Цѣна за пару: 60, 80, 90 кр., лѣпшй зъ папѣрянои масы 1 зр., найлѣпшй зъ папѣру вытисненй 1·40 и 1·50, бôльшй 2 зр.

Высылка за присланьемъ почтовыхъ марокъ.

А. РІССМАНЪ.

ФАБРИКА

Перша галицка — заложена 1877

Л. І. МАЛЕВСКІЙ у Львовѣ

ул. Ормяньска ч. 12

поручає выроблюванй въ своѣй фабрицѣ **корки** до бочокъ и бутыльокъ найлѣпшого сорта и дешевшй ôдъ заграничныхъ, такожъ дерево корковe и колеса до меленя шпона, пôдошвы и корочки дамскй. — Перестерѣгаю Впч. Публику передъ пôдроблюваньемъ, не приносячимъ користи.

корковъ катальоньскихъ.

✻ КАЛЕНДАРЬ ЗДОРОВЛЯ ✻

на рôкъ 1891,

выданый въ польскôмъ языцѣ мѣститъ календаріюмъ греческе и латиньске, богато илюстрованый, повенъ цѣкавыхъ розправъ, дотычачихъ збереженя здоровля, посылає

ЛЬЕОПОЛЬДЪ ЛѢТЫНЬСКІЙ,

у Львовѣ, Валова 14,

franco за надосланьемъ **50** кр. а- в.

Можна тоже набути кождого часу всякй **вина лѣчничй.**

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц,

БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО

купує и спродає

всякй ефекта и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшомъ, не числячи жаднои провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручає:

4½% листы гипотечнй.	**4%** пожичку пропинацíйну галицку.
5% листы гипотечнй преміованй.	**5%** „ „ буковиньску.
5% листы гипотечнй безъ преміи.	**4½%** пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% листы Тов. кредитового земс.	**4 1/10%** пожичку пропинацíйну угорску.
4½% листы Банку краєвого.	
4½% пожичку краєву галицку.	

4% угорскй Облигаціи индемнизацíйнй,

котрй то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купує и продає **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного пріймає ôдъ Вп. купуючихъ всякй **выльосованй, а вже платнй мѣстцевй** паперѣ цѣннй, якъ такожъ **купоны за готовку, безъ всѣлякои провизіи, а противно замѣсцевй,** лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить.

Полотна корчиньскй

чисто льнянй, власного выробу

на сорочки, калисоны, простирала, ручники, платки, обрусы и т. д.

поручає

Іоанъ Длуґошь,

Корчина коло Кросна ч. 299.

Прôбки зъ цѣнникомъ высылаю оплачено.

Купуємо

переношену одѣжь мужеску

по найвысшихъ цѣнахъ

и ожидаемо посылокъ пôдъ адресомъ:

Експортъ суконъ

„пôдъ Опавою“

Troppau, österr. Schlesien.

Окулиста Дръ Ґезанґъ,

б. ельевъ асистентъ и операторъ на окулистичной клиницѣ проф. Фухса у Вѣдни.

Львôвъ, ул. Ягайлоньска ч. 2

напротивъ нового гмаху Касы Ощадности.

Всякого рода

ВИНА

ЛѢЧНИЧЙ

дôстати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Лѣтыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовой ч. 14.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

аптикарь у Львовѣ (улиця Жолкôвска, побôчь рампы

поручає:

„Реґуляторъ“

Въ нестравности, нежитахъ жолудка, жолтачцѣ и гемороидахъ лѣкъ найпевнѣйшій и не зрôвнаный. Розпускає фльеґму, реґулює и побуджає травленье, гоитъ раны жолудка, зтягає соки нездоровй, справяє лагôдный ôдхôдъ и дає добрый апетитъ.

Цѣна пуделка вразъ зô способомъ ужитя 35 кр. в. а.

Подяка.

Вп. Брониславъ Виткевичь аптикарь у Львовѣ.

Честный пане Аптикарю!

Одъ бôльше якъ 10 лѣтъ терпѣла я на нежитъ жолудковый и мимо радъ многихъ лѣкарѣвъ, мимо що року ôдбуваныхъ курацій купелевыхъ, приписаныхъ діетъ ослаблюючихъ цѣлый организмъ, перестала я вѣрити въ вылѣченье моє зъ тои нещастнои болѣзни, котра для мене тымъ тяжшою була, що я, маючи родину, чула ся дуже нещастною. Вычитавши въ анонсахъ „Календаря здоровля“ о рôжныхъ оригінальныхъ средствахъ въ Вашôй аптицѣ находячихъ ся, просила я о присланье менѣ Вашого лѣку „Реґуляторъ“. Вже по кôльку дняхъ учула я велике улегченье. Тисненье пôдъ грудьми, котре до зôмлѣня допроваджувало, постоянно устало. До тыждня могла я вже ѣсти стравы, якихъ ôдъ кôлька лѣтъ не употребляла.

Тожь желаю Вамъ Пане, абы всѣ бажаючй найти улегшенье въ ихъ терпѣняхъ такъ були задоволенй зъ ужитя Вашихъ средствъ, якъ я, и такою-же вдячностію були перенятй для Васъ якъ я, а тогды труды Вашй для допоможеня терпячôй людскости не споознуть на ничѣмъ.

Зъ поважаньемъ

Сянôкъ 1 липця 1890. **Ядвиґа Келлеръ,**

вдова по официіалистѣ приватнôмъ.

Грудні зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.